

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 181.

Solgte Sessjon.

76de Møde.

Onsdagen den 30te Januar Kl. 1.

(Fortfat.)

Ordføreren (fortfat): Det er vel saa, at det ikke vil være mange mindre værdige Subjekter, der, naar denne Bestemmelse ikke tilføies, vilde faae Leilighed til at faae Ansættelse i Hæren, men paa den anden Side er det ganske vist, at det vil være Tilfældet, at nogle saadanne Subjekter, som ellers ikke vilde kunne faae Plads i Hæren, vilde blive optagne deri, og da Udvalget, som man ogsaa tidligere har udtalt, ikke kunde finde det ønskeligt, at det mindre hæderlige Mandskab, som allerede efter de nu gjældende Bestemmelser nu kan findes i Hæren, forøges, har man troet at burde fastholde det Forslag, som man allerede stillede forrige Gang til denne Paragraph, og som dengang af Thinget blev vedtaget. Jeg maa endnu tillade mig at bemærke, at ved den Maade, hvorpaa den foregaaende Paragraph er affattet, nemlig § 27, er Døren lukket for den større Overskyldelse i Hæren af saadanne mindre værdige Personer, som Loven efter sin tidligere Affattelse havde aadnet Afgang til, og at det derfor muligen kunde synes mindre betænkeligt nu at gaae ind paa Lovforslaget, som det er affattet i det andet Thing, men Udvalget har imidlertid dog ikke troet at burde lade sig berolige derved, men har fastholdt sin tidligere Endring.

Lüttichau: Jeg vil blot tillade mig til den Motivering, som den ærede Ordfører alle-

rede har givet af denne Paragraph, at føie, at efter den hidtil gjældende Bærnepligtslov kan saadan Bytning ikke finde Sted uden under de Betingelser, som ere anførte i Udvalgets Endringsforslag. Gaae vi ind paa den Forandring, som er vedtænkt i det andet Thing, vil det have til Følge, at man i Slesvig og i Holsteen gaaer frem ved Bytninger efter strengere Forholdsregler end dem, der vilde blive gjældende her, og alene af den Grund forekommer det mig, at det er af særdeles Bigtighed at holde paa det, som Udvalget her har foreslaaet.

Lehmann: For at man ikke skal lægge for Meget i Udtrykket „strenge Regler“ eller finde, at Reglerne ere for strenge, troer jeg dog at maatte gjøre opmærksom paa, hvad der maaskee ikke er nærværende for Enhver, at der ikke fordres, at Vedkommende skal staa Attest for godt Forhold, ikke engang, at han ikke skal være dømt, men kun, at han ikke skal være dømt for en i den offentlige Mening værende Handling. Det vil altsaa f. Ex. gjælde om dem, der have været straffede for Thveri, at de ikke ved en Bytning kunne stilles for Andre, og det er jo ganske klart, at det ikke blot vil være i Armeens Interesse, men først og fremmest i alle deres, der skulle sende deres Sønner til Armeen, at disse ikke skulle komme i Rast med saadanne Personer mere end nødvendigt. Nu vil man maaskee sige, at det var bedst reent at udelukke saadanne Personer fra Armeen; men da det at være fri for Bærnepligt paa mange Steder betragtes som et Gode, vilde det dog være betænkeligt at sætte Frihed